

teatre municipal

i font gòtica

A Blanes tenim enganxats, l'un a l'altre, un Teatre Municipal i una font gòtica. El teatre municipal no és cap meravella. Va ser construït al centre de la vila, a l'edifici d'un antic cinema. Contra el criteri de molts experts i contra la voluntat de la majoria d'entitats culturals blanenques, va privar la visió economicista-clientelista de l'equip de govern municipal d'aquells anys (CiU) abans que molts altres raonables i assenyats criteris urbanístics, arquitectònics, funcionals i socials. «Si es fa el teatre als afores i els cinemes es traslladen també als afores, els comerços del centre se'n ressentiran». Amb aquesta idea, fa més o menys vint anys que «gaudim» de l'entranyable i incòmode nyap de teatre municipal blanenc.

De la Font Gòtica fa molt més temps que en gaudim. És un monument antic, magnífic i emblemàtic ubicat al carrer principal de la Vila, el carrer Ample. M'he pogut retrobar amb la seva sòbria bellesa, com mai ho havia fet, aquests darrers dies. Ara, ni les taules ni les cadires del bar del costat oculten o mistifiquen la seva visió. Un local que, en haver acabat la seva concessió d'explotació comercial, tornarà a ser gestionat per l'Ajuntament. Un local que s'estrenarà o s'haurà estrenat aquests dies com a provisional seu electoral, però sobre el que hi ha la voluntat de transformar i equipar com a sala cultural polivalent (assajos, espectacles de petit format, exposicions, xerrades...).

Tant de bo, tot i el temps de misèries econòmiques i artístiques que vivim, hi hagi prou pressupost, creativitat, imaginació, criteri tècnic i arquitectònic per dotar Blanes d'un nou espai cultural, dinàmic, funcional i accessible per a públic i entitats. Molts blanencs ens n'alegrarem. Molts tindrem la sensació de passar de tenir un bar amb una font i un teatre a tenir, ni més ni menys, una Font Gòtica i un Teatre Municipal amb una sala gran i una sala petita.

Per acabar, i per qui no estigui prou convençut de la importància de la cultura (com a receptors, però encara molt millor com a actors) en les vides de tots els ciutadans i ciutadanes, he manllevat les paraules que fa pocs dies escrivia un artista, el pintor Joan Pere Viladecans: «La cultura és un bé de primera necessitat. L'eix vertebrador de tota societat avançada, democràtica i lliure. Un ciutadà sense cultura és una persona exposada a ser pasturada. I un país sense formació, sense el coneixement de les arts és un país sense memòria. Sense educació. Sense autoestima. Una comunitat que no avança i amb la que els poders poden fer amb cadascun de nosaltres el que els convingui».

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/comarques/2021/02/21/teatre-municipal-font-gotica/1090359.html?utm_source=rss